

עפ"ג 36477/01/15 - מ א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 36477-01-15

לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר

מ א
ע"י ב"כ עוה"ד ד. בר דוד

המערער

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנהאוזר) מיום 23.11.14 בתשעה
תיקים פליליים: ת"פ 46267-06-13, ת"פ 2503-05-12, ת"פ 16475-06-14, ת"פ 583-05-12, ת"פ
57540-12-13, ת"פ 50550-01-14, ת"פ 17745-05-14, ת"פ 60437-07-14, ופ"א 516258/13.

כללי

1. המערער, יליד 1977, הורשע על יסוד הודאתו בתשעה תיקים פליליים, בעבירות כדלקמן: גניבה (שש עבירות),
התפרצות למקום מגורים, התפרצות לבנין שאינו דירה וגניבה מתוכו (שתי עבירות), החזקת נכס חשוד כגנוב, שיבוש
מהלכי משפט, והפרת הוראה חוקית (שתי עבירות). על המערער הושטו 4 שנות מאסר בפועל, הופעלו שלושה מאסרים
מותנים, והוטלו עליו שני עונשי מאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד הכרעת הדין בת"פ 2503-05-12 וכנגד גזר הדין
שניתן בתשעת התיקים המאוחדים.

הערעור - טענות הצדדים

2. סנגורו של המערער טוען כי הרשעתו של המערער בת"פ 2503-05-12 בעבירת הגניבה מהווה "כפל ענישה"
בגין אותו מעשה, משום שעבירה זו נכללת בעבירת התפרצות לבנין שאינו דירה וגניבה מתוכו בה הורשע בתיק זה ביחס
לאותו אירוע. לשיטתו, העובדה כי הרשעה זו התבססה על הודאתו של המערער במסגרת הסדר טיעון אינה מכשירה
"כפל ענישה". הסנגור טוען כי יש לזכות את המערער מעבירת הגניבה ולנכות מעונשו של המערער שלושה חודשי
מאסר. באשר לערעור על העונש שנגזר על המערער, טוען הסנגור כי יש להקל בעונשו של המערער נוכח הקושי
המיוחד בחווייתו את תקופת מאסרו על רקע פסיכיאטרי ממנו הוא סובל, ונוכח היותו מוגדר כ"טעון הגנה" בשל עברו
כסוכן סמוי בשורות המשטרה, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו. הסנגור סבור כי בית משפט קמא לא

התייחס לשיקולים אלה בגזר הדין. עוד נטען כי המערער מכור לסמים, שימש כמודיע משטרתי, ועתה קיים סיכוי לשינוי שכן מצבו כיום שונה: למערער בת זוג וזו הפעם הראשונה שהוא מרגיש כבן משפחה והוא חושש מלאבד משפחתו החדשה. המערער נקלט בהליך טיפולי בין כתלי הכלא ויש ליתן משקל לתהליך הטיפולי אותו הוא עובר. לאור אלה התבקש להפחית שנת מאסר והמערער אף נכון שיוזמן תסקיר משלים בטרם ינתן פסק הדין.

3. מנגד, ב"כ המשיבה טוען כי אכן עבירת ההתפרצות בה הורשע הנאשם כוללת עבירת גניבה ואין להרשיע בשתי העבירות בכפל, אף שהיה הסדר טעון, אולם אין בכך לשנות מתוצאת גזר הדין, שכן המערער לא נענש ענישה כפולה. להפך, יש מקום אף להחמיר בעונשו, עונשו איננו חמור, המאסרים המותנים לא הופעלו כולם במצטבר ויש להגן על הציבור מפניו. לגבי הטענה בדבר מצב נפשי, נטען על ידי המדינה כי המערער אינו זקוק לטיפול ואינו נמצא במצוקה ממשית. גם מעמדו כמודיע לשעבר, אין בו כדי לשנות מהתוצאה ויש לדחות הערעור כפוף לעניין הטכני הנוגע בעבירת הגניבה.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער ביום 8.9.14, עולה כי המערער הינו כבן 37 שנים, רווק, התגורר באשדוד ועבד בקייטרינג טרם מעצרו. ממידע שמסר המערער לשירות המבחן עולה כי המערער סיים 11 שנות לימוד, בגיל 13 החל לצרוך סמים והסתבך בפלילים, ועל רקע זה לא גויס לצבא. ממידע שהתקבל משירות המבחן לנוער עולה כי המערער ביצע עבירות רבות בהיותו קטין. כמו כן, מעיון בגיליון רישומו הפלילי, עולה כי לחובתו של המערער 12 הרשעות קודמות בין השנים 1995-2011 בגין ביצוע ריבוי עבירות רכוש, אלימות וסמים, והוא נדון לתקופות מאסר ממושכות, האחרונה בהן היתה למשך 34 חודשים, החל מחודש מאי 2011. המערער מוכר לשירות המבחן החל משנת 1998, עת נעשה ניסיון לשלבו בקהילה טיפולית לנפגעי סמים "אילנות", שכשל, ובשנת 2013 הופנה להוסטל "גגון" בתל אביב, שם שהה 10 ימים עד שנפלט משם על רקע אי עמידתו בכללים. בהתייחסו לעבירות המיוחסות לו, לקח המערער אחריות על ביצועו, הביע חרטה, אך התקשה לתת ביטוי לפגיעות שהסב במעשיו לנפגעי העבירות. המערער פנה מיוזמתו למרכז טיפולי לגמילה פיזית באשדוד, שהה שם כחודש ימים עד ליום 4.5.14, והופנה להמשך טיפול ב"מרכז יום", אך לא פנה לשם. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ להטיל עליו ענישה קונקרטיה ומוחשית, שתבהיר לו את חומרת התנהגותו, ובמידה שיושת עליו עונש מאסר בפועל, ישולב בטיפול בבעיית התמכרותו.

דין

5. המדינה אינה חולקת על הטענה לפיה הרשעת המערער, בת"פ 2503-05-12, בעבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין מהווה "כפל הרשעה" בגין אותו מעשה, מהטעם שעבירה זו נבלעת בעבירת התפרצות לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה מתוכו לפי סעיף 407 (ב) לחוק. משכך, יש לזכות הנאשם מעבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק בגדר ת"פ 2503-05-12.

6. לזכות המערער עומדת הודאתו בעבירות המיוחסות לו, לקיחת האחריות והחרטה שהביע על מעשיו. ברם,

המערער הורשע בריבוי עבירות חמורות, בלא פחות מתשעה תיקים פליימ שונים ובכללן במספר עבירות גניבה, וגרם לפגיעה קשה ברכוש הציבור: המערער נכנס למשרד וגנב מחשב, וכן גנב טלפון סלולרי משולחנה של מזכירה בבית משפט השלום בירושלים. המערער ביצע עבירות אלה בתוך פחות מחודש ימים מעת שחרורו ממאסר ממושך. בשני מקרים אלה מכר המערער את שגנב בתמורה לרווח כספי. תעוזתו התבטאה גם במקרה אחר, בו גנב הנאשם את תיקה האישי של עובדת בית חולים בעת שהיה בחדר המחקרים בבית החולים, ולאחר שהגיעו שוטרים למקום, קרע הנאשם בפניהם את שטרות הכסף שהיו בתיק. תעוזה, עורמה ותכנון נלוו למעשי המערער גם בתיק אחר, בו הורשע בגניבת טלפון נייד מכיס מעילה של המתלוננת, תוך כדי שהחמיא לה על הכלב שלה וניגש ללטפו. במקרה אחר, התפרץ המערער לבית מגורים דרך חלון וגנב מתוכו מצלמה, מחשב נייד ותיק גב, תוך שזרע כאוס בבית. בתיק אחר הורשע המערער בפריצה לקופת חולים בשעות הלילה ובכך שגנב מתוכו מחשב, מסך וסורק. במקרה אחר, הורשע המערער בהתפרצות למחסן של ישיבה לאחר ששבר את מנעול דלת הכניסה, וגנב משם כלי עבודה רבים, ובכלל זה פטיון, מקדחות, מכונת הלחמה ודיסק ומכרם בתמורה ל - 300 ₪. במקרה אחר נתפס המערער כשברשותו אופניים שנחשדו כגנובים, לאחר שהמערער לא הסביר אם האחזקה בהם הנה כדין. כמו כן, בשני מועדים שונים נתפס המערער מפר את תנאי מעצר בית לילי שהושת עליו. ניכר כי פגיעתו של המערער בציבור הנה קשה, ולא בכדי קבע בית משפט קמא כי מדובר ב"שור מועד" שריצה עד כה למעלה מ - 16 שנים בין כותלי הכלא וכי "למרבה הצער, התקופה היחידה בה הנאשם אינו פוגע בציבור שסביבו, הנה עת נמצא בין כותלי הכלא" (עמ' 4 לגזר הדין). בגזר הדין צוין כי המערער הורשע עד כה בביצוע למעלה ממאה עבירות, בהן עבירות רכוש רבות ועבירות אלימות. נראה בבירור כי לא היה בעונשי המאסר הממושכים שהוטלו על המערער, ואף לא בעונשי המאסר המותנה, כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות ולהסתבך בפלילים תוך כדי הסבת פגיעות ונזקים נוספים לציבור. בכלל זה, במסגרת הליך המעצר בתיק העיקרי, שוחרר הנאשם להליך טיפולי ב"גגון", אך עזב את המקום לאחר כעשרה ימים ושב לבצע עבירות רכוש. על כך יש להוסיף כי לחובתו של המערער עומד גם הקושי שלו להכיר בפגיעות שהסב במעשיו לנפגעי העבירות וכן היעדר תובנה שמגלה המערער למצבו הבעייתי כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן ומדיווח גורמי הטיפול בשב"ס שהובא בפני שירות המבחן. לחובתו של המערער עומדים גורמי הסיכון להישנות ביצוע העבירות, ובכלל זה שימוש בסמים וסיכויים נמוכים לעת הזו לשיקומו. טענת הסנגור, לפיה בית משפט קמא לא שקל את מצבו הנפשי של המערער ואת עברו כסוכן משטרה, ביגנו שוהה המערער באגף טעוני הגנה - דינה להידחות, שכן בגזר הדין התחשב בית משפט קמא בתסקיר שירות המבחן, שהונח בפניו שם קיימת התייחסות למצבו של המערער. מכל מקום, העונש שקבע בית משפט קמא הולם את נסיבות המקרה דנן, ולא מצאנו מקום להתערב בו. יחד עם זאת, לאור זיכוי הנאשם מעבירת גניבה אחת כאמור לעיל, יש להפחית חודשיים מתקופת מאסרו הכוללת של המערער.

לפיכך, הערעור מתקבל במובן זה שיש להפחית חודשיים מתקופת המאסר הכוללת שנגזרה על המערער.

ניתן היום, כ"ו שבט תשע"ה, 15 פברואר 2015, במעמד בא-כוח המערער, המערער, ב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט